

XXIII.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov, hvorved de danske Kjøbstæders Brandforsikkring bemyndiges til fra 1ste October 1865 at indlemme Bygningerne i Kjøbstaden Reykjavik paa Island under denne Forsikkring.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 18de Februar 1865.)

Undertegnede Udvalg, som efter Landstingets Beslutning har at afgive Betænkning over det i Overskriften nævnte Lovudkast, erkjender tilfulde, hvor magtpaaliggende det maa være for Grundeierne i Reykjavik at faae det aldeles berettigede og i en Række af Aar nærede Dnsse oplydt, om Udgang til at faae deres Grundeiendomme brandforsikrede paa en for dem betryggende og dog ikke altfor behyrdende Maade. Men ved Siden af denne Anerkjendelse kan Udvalget ikke komme til den Overbeviisning, at de danske Kjøbstæders Grundeiere have nogen særlig Forpligtelse til at overtage den med Sagens Ordning forbundne Risiko, eller at de skulde kunne have nogen Opfordring til at optage Interessenter, hvis Grundeiendommers Bygningsforhold ere saa aldeles forskjellige fra deres, og med hvem de i det Hele have saa overordentlig faa Berøringspunkter.

Udvalget kan derfor ikke tilraade det ærede Landsting at vedtage Lovudkastet, og skal nedenfor nærmere begrunde sin Opfattelse af Sagen.

Ifølge den i 1844 optagne Taxationsforretning over de Eiendomme i Reykjavik, som den Gang ansaaes skikede til at brandforsikkes, var Antallet af disse 55, der tilsammen vare tagerede for 186,180 Rd. Af disse Eiendomme tilhørte mindst 4 — Stiftamtshuset, Landsoverretshuset, et gammelt Landfogebolig og et gammelt Bispebolig — Staten, og vare tilsammen tagerede for 38,490 Rd. Fremdeles var Kirken tageret for 33,700 Rd. og Skolen for 2000 Rd., tilsammen 74,190 Rd. De offentlige Bygninger udgjorde saaledes dengang over $\frac{1}{3}$ af Byens hele Taxationsværdi. Om ogsaa Forholdet nu stiller sig noget anderledes, idet Bygningernes Antal under 13de November 1857 angives til omtrent 140, og Værdien til omtrent 271,000 Rd., saa fremgaaer det ogsaa af disse senere Oplysninger, at de offentlige Bygninger ere undergaaede bethdelige Ombygninger, saa at de fremdeles udgjøre en væsentlig Deel af Byens samlede Taxationsværdi.

Herefter synes det langt naturligere, at det bliver Statskassen og ikke de danske Kjøbstæ-